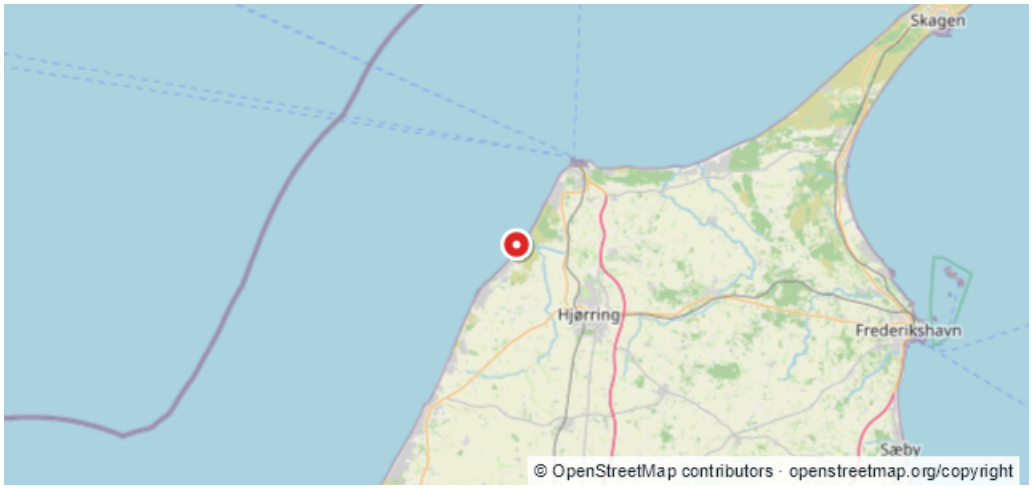
Sophie S/S

ID: 3714 · Sikker position
www.vragguiden.dk/vrag/3714

Position & Dybde

WGS84 · Beregnet WGS84-visning
57:31,185N 9:51,682E

ED50
57:31,026 9:51,677

Dybde (top)	Dybde (bund)
2 m	**6 m**
Stævnretning	Afstand til kyst
Ukendt	**0,4 km**

Beskrivelse

Kilde:$.Poul Olsen, Aquarius Forlist 13.10.1910 Landkending: 145 grader til redningsposten på Nørlev strand. 45 grader til vestligste bunker ved Liver <. Der er lidt tvivl blandt fiskere mm. om det er Heinrich eller Sophie der ligger på denne position. Frit i sommeren 87 hvor det lå lige uden for 2. revle, sandsynligvis sandgået i 88 meget frit i 89, 90 og 91. Vraget ligger mellem anden og tredje revle lige ud for redningsposten på Nørlev strand. Vraget er af en damper, og er anslået til at være 70.00 meter lang, 7.00 meter bred og med en højde over bunden på 4.00 meter. Vraget ligger vinkelret ud fra kysten. Nogle af siderne er bøjet ned mod øst. Stævnen ligger ind mod land og ca 1/3 af agterenden er brækket af og ligger lidt forskudt længere ude. Mellem de to halvdele ligger der et stort rør. S/S Sophie af Danzig. 359 registertons. Bygget i 1881, og var således 28 år gammel da den forliste. 15 mands besætning. Forliste natten til torsdag den 13/10 1910. Skibet var siden august klassificeret i første klasse i Danzig. Reder: F.G.Reinholdt, Danzig. Fører: Kaptajn Emil Mews, ca. 54-56 år gammel. 1.styrmand Walter Albert Abdon Scneider(28 år gammel) ved søforhøret: Skibet sejlede fra Granton, England mandag den 10/10 med 721 tons kul beregnet til Danzig. Vejret var smukt indtil onsdag aften klokken 10, da vinden sprang i øst. Da de tog lodskud onsdag eftermiddag klokken 4 fandt de ingen grund. Ved bestik onsdag aften klokken 10 viste det sig at skibet befandt sig 23 mil nord for Hanstholm. Klokken 12 onsdag aften loddede de igen, og bestemte dybden til 25 meter, og bunden til at bestå af brunt sand og muslinger. Ved afgang fra England stak skibet 12 fod og 6 tommer for, og 15 fod og 12 tommer agter, alt i engelske mål. Da kaptajnen klokken 12 onsdag aften overtog vagten, var skibets gissede position 15 mil øst for det sidste punkt klokken 10. På grund af regntåge havde de ikke set noget fyr, og de havde heller ikke hørt noget tågesignal. Klokken 1 torsdag nat blev skibet vækket med meldingen "skibet strandet", de vidste ikke hvor, vejret var nu stille. Kaptajnen holdt skibsråd, og på dette blev de enige om at de ville lette skibet, og fik smidt 1,5 tons kul overbord. Klokken halvtre torsdag nat rejste der sig en storm fra nordvest, Sophie begyndte at udsende nødsignaler med dampfløjten, desuden affyrede de 8 kanonskud samt blålys. De prøvede

også at dæmpe søen ved at hælde petroleum ud, men uden resultat. Da det blev lysere og stormen havde fjernet regntågen, kunne de se både på stranden. Stormen blev stærkere, og det medførte at der blev uddelt redningsbælter, der var 15, et til hver mand ombord, men 2 af dem drev væk, så kaptajnen og 1.styrmanden tog intet. Kaptajnen der var meget svag efter et kraftigt tyfus anfald for et par måneder siden, sagde at han ville være den sidste der ville forlade skibet. Søen slog nu ind over midten af skibet, 6 mand gik op på bakken, mens de resterende 9 gik op i masterne. En enorm sø løftede skibsdrengen fra bakken og ned på fordækket hvor han blev skyllet ned i den vandfyldte forlast. Styrmanden prøvede at holde ham fast, men var overbevist om at han døde allerede i faldet. En af de første reddede, en fyrbøder, fortæller: "vejret var hårdt i går, men i aftes var det fint med rolig sø. Vi var imidlertidigt slået ud af kurs, og pludselig sad vi fast, og prøvede at bakke med maskinen af fuld kraft, og vi prøvede at smide kul over siden, men begge ting var forgæves, så brød nordenstormen løs med en voldsom brænding, vi blussede fra skibet og blev opdaget". De reddede: 1.styrmanden, 2.maskinmesteren, bådsmanden, 4 matroser og 2 fyrbødere. Konklusion af søforhør: Det var tåge og regnslag der i forbindelse med kraftig strømsætning førte skibet ud af kurs og ind mod revlerne, intet at bebrejde kaptajnen. Sidste nyt: 14/10 1910 Skibet er nu brækket midt over. HISTORIEN OM ET FORLIS Dette er beretningen om S/S "Sophie" af Danzigs forlis den 13. oktober 1910 ved Kærsgård Strand. Beretningen er hentet fra bogen "Det Nørrejydske Redningsvæsen", skrevet af fuldmægtig ved redningsvæsenet C. P. Eisenbach i 1927. Vraget af S/S "Sophie" der stadig ligger ved Kærsgård strand, er flere gange blevet besøgt af medlemmer fra HSK. Den 13. Oktober 1910 strandede paa Kjærsgaard Strand Dampskibet "Sophie" af Danzig, paa Rejse fra Granton til Hjemstedet med Kul. Fra Hirtshals Fyr saas Skibet Kl. 4 om Morgenen. Vejret havde indtil dette Tidspunkt været nogenlunde, saa at Besætningen paa Skibet, som var strandet Kl. 1, ikke gjorde noget for at tilkalde Hjælp, men forsøgte selv at bringe Skibet af Grunden ved at kaste over Bord af Kulladningen. Men mellem Kl. 3 og 4 blæste det op med en forrygende NV. Storm, Torden og Lynild, og Søen voksede i en Fart, saa Besætningen ved Signaler saa sig nødsaget til at tilkalde Hjælp. Da man fra det 1 mil nordligere beliggende Hirtshals Fyr bemærkede Signalerne noget efter Kl. 4, blev der straks telefoneret til Redningsstationen Nørre- Tornby om at komme med Redningsapparaterne, og i Løbet af forholdsvis kort Tid var Redningsbaaden paa Strandingsstedet, og gik ud noget før det dagedes. Det strandede Skib stod saa uheldigt, som det vel kunde, idet Boven var lige imod Land og Agterenden ret imod Søen, som brød over hele Skibet. Den pludselig opstaaende Storm og Høje Sø havde forhindret Besætningen i at faa de formedelst Overbordkastningen af Kul fjernede Luger lagt paa Plads, og Skibet var derfor snart fyldt af Vand og sunken, men endnu var der dog en Del af Skroget oven Vandet. Redningsbaaden gik ud og roede udenom Skibet, hvorefter den sakkede over Revlen ind ved Skibets Styrbordsside, hvor der skønnedes var mest Læ. Men her ramtes Baaden af en voldsom Braadsø, som aldeles fyldte den og kæntrede den halvt over, og det var et Under at en stor Ulykke her blev undgaaet. En af dens Mandskab, Thomas Thomsen, blev af Søen revet ud af Baaden og bort fra denne, hvor han drev paa sit Redningsbælte. Næsten alle Redningsbaadens Aarer var brækkede, saa det voldte Vanskeligheder at komme til ham og det lykkedes heller ikke, idet han forsvandt i Braadsøen. En Timestid senere drev han i Land paa Skallerup Strand, og han var da endnu saaledes, at han, støttet af to andre Mænd, kunde gaa et Stykke op, men pludselig faldt han sammen. Paa en tilstedekommen Vogn kørtes han op i en nærliggende Gaard, hvor der blev arbejdet med ham, og alle Midler anventes for at kalde Livet tilbage, men den tilkaldte Læge kunde ved sin ankomst kun erklære, at Livet var udslukt. Trods Tabet af de mange Aarer lykkedes det dog Redningsmandskabet at komme heldigt i Land, og nu varRedningsbaaden fra Skallerup kommen til Stede og gik i Søen. Ogsaa den kom ud til Skibet, men opnaaede ikke Forbindelse med dette, og bedre gik det ikke med Lillehedens Baad. Forholdene var nu aldeles fortvivlende, Vinden var sprunget om til NO., og Søen kom brydende fra denne Side, medens den samtidig ogsaa brød fra Vest, saa at det strandede Skib stod som i et helt Vandbjerg, og der løb en haard strøm sydefter. Skibet var nu sunket saa meget, at næsten hele Skroget var forsvundet; enkelte af Besætningen opholdt sig paa Bakken, men de fleste tyede op i Rigningen, hvorfra de vinkede ind til den paa Stranden talrigt tilstedeværende Menneskemængde, om dog at komme og yde dem Hjælp. Og der blev gjort alt for at yde dem saadan Hjælp. Redningsbaaden fra Lønstrup var ogsaa kommen til stede, og alle 4 Redningsbaade gjorde det ene forsøg efter det andet, men alt var forgæves. Forholdene var ikke til at overvinde. Baadene kom godt nok ud til Skibets Nærhed, og de opankrede saa nær som muligt ved vraget, men de kunde ikke komme dette nær nok, da Søen som anført brød fra begge Sider. Der blev arbejdet med Ufortrødenhed af alle, og naar en af Redningsmandskabet paa Grund af Udmattelse var nødsaget til at give op, var der straks frivillige som traadte til.

Der blev forsøgt at skyde Raketter ud, men ingen af disse naaede ud til Skibet, og selv om det have naaet derud, vilde Redning ved Raketapparaterne alligevel have været en Umulighed, dels paa Grund af den haarde Strøm og særlig, da kun Masterne ragede op af Vandet. Ved Ettiden om Eftermiddagen var Lillehedens Redningsbaad igen kommen ud i Vragets Nærhed. Da fattede de Skibbrudne den Beslutning at springe over Bord for derefter at blive optagne. Den ene efter den anden sprang 4 af Besætningen ud. Heldigvis var de iført Redningsbælter, saa de flød, og med Strømmen førtes de hen til Redningsbaaden, hvor kraftige Arme greb dem og halede dem ind i denne, men saa var den ogsaa kommen saa langt i læ, at den maatte søge Land. Nørre-Tornbys Redningsbaad var imidlertid kommen til stede, og under stort Mod gik den saa tæt som muligt ind til Vraget og kastede Anker, et Mod der atter kunde være blevet Skæbnesvangert for dens Mandskab, idet den igen fik en Braadsø som truede med at kæntre den. Saa sprang der igen en Mand over Bord, men Strømmen førte ham forbi Redningsbaaden, og denne Besætning kunde intet gøre til hans Frelse, da der med korte Mellemrum sprang 5 andre af Besætning i Søen, og Bestræbelserne maatte rettes paa at frelse disse, inden ogsaa de førtes forbi af Strømmen, og det lykkedes at redde dem alle. To andre Mænd af Skibets Besætning var allerede tidligere revet bort fra Bakken af en Braadsø, og der fandtes nu kun 2 Mænd tilbage paa Vraget, nemlig Skibet Fører og 1. Maskinmester. Redningsbaadene vedblev at nærme sig, men af de ilandbragte Folk meddeltes det, at den aldrende Kaptajn, der havde surret sig fast til en David, allerede for flere Timer siden var bukket under, og at Maskinmesteren var saa udmattet at han ingenting kunde gøre til sin Frelse. Tilsidst skylledes Maskinmesteren bort fra Vraget, og hans Legeme blev optaget af Skallerup Redningsbaad, men han var og blev Død. Lønstrup Redningsbaad gik saa tilsidst ud for at hente Kaptajnen eller hans Lig, hvis saadant var muligt, men da var ogsaa han forsvunden. I mange Aar havde der ikke fundet en saa sørgelig Stranding Sted paa Kysten, men en Trøst i Sorgen var det, at der ved denne begivenhed blev gjort alt, hvad der kunde gøres og udvist et i høj Grad paaskønnelsesværdigt Mod. Redningsvæsenet havde ogsaa sit betydelige Tab, idet det mistede en af sine modigste Mænd. Han var kun 29 Aar gammel og havde staaet i Stationens Tjeneste i 9 Aar. For Deltagelsen i den nysanførte Redning af "Beacon Lights"s Besætning havde han faaet tildelt en Engelsk Redningsmedalje. Han efterlod sig Enke, der i Henhold til Loven blev tilstaaet en aarlig Understøttelse af Staten, ligesom "Kronprins Frederiks Fond" ogsaa tilstod hende aarlig Understøttelse, og den Tyske Regering sendte hende 200 Kr. til Hjælp ved Bestridelsen af Begravelses- omkostningerne. Redningsmandskaberne ved Nørre-Tornby og Lilleheden fik tilstaaet Ekstrabelønninger af den danske Regering, og den tyske Regering sendte ogsaa Pengebelønninger til alle 4 deltagende Stationers Mandskaber, medens Førerne af de 4 Redningsbaade fik tildelt den prøjsiske Krone-Ordens Medalje i Guld. Kilde:$.Bj"rn Åkerlund, registernr:S-249 Dampskib på 616 brt, bygget i 1883, længde 55,6 meter, bredde 7,8 meter. (c)Rettet den 29/08-1999. ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo Dato: Ukendt